

அகநானூற்றால் அறியலாகும் தமிழர் சிந்தனை மரபுகள்

முனைவர் ம.புவனேஸ்வரி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை,

எஸ்.கே.எஸ்.எஸ்.கலைக் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள் - 612 504.

bhuvaneswari.m86@gmail.com

42

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்கப் பாடல்களின் மூலம் தமிழர்தம் சிந்தனை மரபுகள் புலனாகின்றன. எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றான அகநானூற்றில் அறியப்படும் சிந்தனை மரபுகள் சில இக்கட்டுரையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இறைச்சிக்காகச் சுட்டப்படும் சிறிய காட்சிகளுக்குக் கூட பெரிய, அரிய செய்திகளை உவமையாக்கும் சிந்தனைத் திறனை உணரமுடிகின்றது. தலைவிக்கு எல்லா நிலைகளிலும் உறுதுணையாக விளங்கும் தோழி அறத்தொடு நின்றலுக்கான சூழல் வரும்வரையில் களவு வெளிப்படாமல் இருக்கக் கையாளும் உத்திகளையும் நாவன்மையையும் காணமுடிகின்றது. பெண் கேட்கும் தலைவன் தனது உழைப்பை, நேர்மையை, செயல்திறனை வெளிப்படுத்தித் தனது தகுதியைக் காட்ட முயலும் நிலையை அறியமுடிகின்றது. பிற உயிர்களின் இன்ப வாழ்க்கைக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தாமல் வாழ நினைப்பதும் வேட்டைச் சமூகத் தலைவிக்கும் அருளுணர்வு மேலோங்கி இருப்பதையும் காண முடிகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்

அம்பல் - சைகை காட்டிப் பழி தூற்றல், வரைவு மலிதல் - மணம் நிகழ்வது பற்றி மகிழ்வு கூறுதல், அணங்கு - தெய்வம், முன்றில் - இல்லத்தின் முற்பகுதி, பார்வைமான் - மான்களை வேட்டையாடும் பொருட்டு வீட்டிற்கு வெளியே கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெண் மான்

முன்னுரை

பழந்தமிழரது சிந்தனை மரபுகளை, வாழ்வியல் விழுமியங்களை, திணைசார் பண்பாடுகளைத் தன்னகத்தே தேக்கியுள்ள கருவூலங்கள் சங்க இலக்கியங்கள். அவற்றுள்ளும் எட்டுத்தொகை நூல்கள் பெரும்பாலும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களாகப் பல்வேறு அரிய செய்திகளை அறிவிப்பனவாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக அகநானூறு பல்துறை சார்ந்த அரிய செய்திகளை நேரடியாகவும், உவமைகள் வாயிலாகவும் தனித்தன்மையுடன் விவரித்துத் தமிழர்தம் சிந்தனை மரபுகளுக்குச் சான்று பகர்கின்றது.

புராணச் செய்திகளை உவமையாக்கல்

தலைவி பிரிவாற்றாமையால் வருந்தும்போது, தலைவன் சென்ற பாலை வழியில் உயிரினங்கள் அன்பு மேலீட்டால் தம் துணையுடன் இன்புற்றிருக்கும் காட்சிகளைக் கண்டு விரைந்து மீள்வான் என்று தோழி தேற்றுவாள்.

அன்புறு தகுந இறைச்சியிற் சுட்டலும்
வன்புறை யாகும் வருந்திய போழ்தே.¹

என்பது தொல்காப்பியம். அத்தகைய பாடலொன்றில் மதுரை மருதனிளநாகனார் அழகிய புராணக் காட்சியொன்றை உவமையாக்கியுள்ளார்.

பாலைநிலத்தில் வாழும் களிற்று தனது பிடியின் பசியைப் போக்க, உயர்ந்து நிற்கின்ற யாமரத்தின் தளிர்களைத் தம் காலால் மிதித்து வளைத்துத் தருகின்றது. இக்காட்சியானது வடதிசையிலுள்ள யமுனை ஆற்றின் மணற்பரப்பினையுடைய அகன்ற துறையில் நீராடிய ஆயர்மகளிரின் ஆடைகளை ஒளித்துப் பின்னர் குருந்த மரத்தின் கிளையைத் தம் திருவடிகளால் வளைத்துத் தந்த திருமாலைப் போல உள்ளதாக உவமை கூறியுள்ள பொருத்தப்பாட்டினையும் சிறப்பினையும் காணலாம்.

..... வடாஅது
வண்புனல் தொழுநை வார்மணல் அகன்துறை
அண்டர்மகளிர் தண்தழை உடையர்
மரம்செல மிதித்த மாஅல் போல
புன்தலை மடப்பிடி உணீஇயர் அங்குழை
நெடுநிலை யாஅம் ஒற்றி நனைகவுள்
படிஞ்சிறு கடியும் களிநே தோழி...²

என்பதனால் இதனை அறியலாம்.

களிற்று யாமரக் கிளையை வளைத்த சிறிய நிகழ்விற்குக் கூடக் கண்ணன் குருந்த மரத்தினை வளைத்த அரிய புராண நிகழ்வினை உவமையாக்கி நலம் கூட்டியுள்ள சிந்தனை மரபு வியக்கத் தக்கதெனலாம். பிற்காலத்தில் திருத்தக்கதேவரும்,

நீணிற வண்ண னன்று நெடுந்துகில் கவர்ந்து தம்முன்
பானிற வண்ண னோக்கில் பழியுடைத் தென்றுகண்டாய்
வேனிறத் தானை வேந்தே விரிபுனல் தொழுநை யாற்றுள்
கோனிற வளையி னார்க்குக் குருந்தவ னொசித்த தென்றான்.³

இக்காட்சியைத் தமது காப்பியத்தில் இடம்பெறச் செய்துள்ளமை நோக்கத் தக்கது.

மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தனார் கடுவன் மள்ளனார் பாடலில் தலைவன் வரைவு மலிந்தமையால் பெண்டிரின் அலரும் அம்பலும் அவிந்தது என்பதற்கு உவமையாக இராமாயணக் காட்சியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாண்டியரது பழமையான தனுக்கோடியில் முழங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடற்கரைத் துறையில், வெல்லக் கூடிய போர்த்திறமை வாய்ந்த இராமன் தனது வீரர்களுடன் போர் குறித்த ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருந்த போது ஆலமரத்தில் இருந்த பறவைகளின் பேரொலியை அடக்கியது போல அலரும் அம்பலும் அடங்கப் பெற்றன என்பதை,

வென்வேற் கவுரியர் தொல்முது கோடி
முழங்கிரும் பெளவம் இரங்கும் முன்துறை
வெல்போர் இராமன் அருமறைக் கவித்த
பல்வீழ் ஆலம் போல
ஒலியவிந் தன்றிவ் வழங்க லாரே.⁴

என்னும் பாடலடிகளால் உணரலாம்.

தலைவன் வரைவு மலிந்ததன் மூலம் ஊரலர் அடங்கிய இயல்பான நிகழ்விற்கு இதிகாசத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு சிறிய நிகழ்வினைக் கண்டெடுத்து ஒப்புமைப் படுத்திய திறம் நுகர்ந்தின்புறத்தக்கது.

தோழியின் நயவுரை

கபிலரது பாடலொன்றில் தலைவியின் களவொழுக்கத்தைச் செவிலி ஐயுற்றாள். இடி இடித்துப் பெருமழை பொழிந்து ஓய்ந்த நள்ளிரவு வேளையில் தலைவி, மலையிலிருந்து இறங்கிவரும் மயிலைப் போலப் பரணிலிருந்து இறங்கிவரக் கண்டேன் என்று ஐயுற்ற செவிலியைத் தோழி சமாளிப்பதாக அமைந்த பாடல் பன்முறை படித்தாலும் சுவை குன்றாததாகும்.

வருத்துகின்ற தெய்வங்கள் உறைகின்ற நம் மலையில் தாம் வேண்டிய உருவத்தை எடுத்து அணங்குகள் நடமாடும். ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருக்கம்போது நனவைப் போலவே எண்ணி மயங்கும்படிக் கனவு வந்து மருட்டுவதும் உண்டு. தலைவியானவள் விளக்கு இல்லாத இடத்தில் இருட்டில் தனியே இருத்தற்குக் கூட அஞ்சுவள். நமது ஊர்மன்றத்திலுள்ள மராமரத்தில் கூகை குழறினும் மனம் நடுங்கிப் பாதுகாப்பான இடத்தைச் சார்ந்துவிடுபவள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் புலிக் கூட்டம் போன்ற நாய்களைக் கட்டிவிட்ட பிறகும் முருகனை ஒத்த சீற்றத்துடன் விளங்கும் தந்தை வேட்டையாடி முடித்து இல்லத்தின்கண் இருக்கின்றார். இந்நிலையில் தலைவி இத்தகைய

செயலைச் செய்வாளோ? என்று பலவாறு எடுத்துச் சொல்லிச் செவிலியின் ஐயத்தை மாற்ற முயலும் தோழியின் மதிநுட்பம், நாவன்மை, சூழலுக்கேற்பச் செயலாற்றும் திறன் ஆகியன கற்போர்க்கு நல்விருந்தாக அமைவன.

..... நம்படப்பைச்

சூருடைச் சிலம்பில் சுடர்ப்பூ வேய்ந்து
தாம்வேண் டிருவின் அணங்குமார் வருமே
நனவின் வாயே போலத் துஞ்சநர்க்
கனவாண்டு மருட்டலு முண்டே இவள்தான்
சுடரின்று தமிழளும் பனிக்கும் வெருவர
மன்ற மராஅத்த கூகை குழறினும்
நெஞ்சழிந் தரணம் சேரும் அதன்தலைப்
புலிக்கணத் தன்ன நாய்தொடர் விட்டு
முருகனன்ன சீற்றத்துக் கடுத்திறல்
எந்தையும் இல்லன் ஆக
அஞ்சுவ ளல்லளோ இவளிது செயலே.⁵

செவிலி கண்களால் கண்டது அணங்காக இருக்கலாம் அல்லது செவிலி கனவு கண்டிருக்கலாம் என்பதோடு, தலைவியின் இயல்புகளைப் பொருத்தமுற எடுத்துக்காட்டிச் செவிலியின் ஐயத்தைத் தணிக்கும் இந்தத் தோழிகூற்றுப் பாடல் கபிலரின் கவிவன்மைக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

பெண் கேட்கும் தலைவன்

பரதவனின் பெண்ணை விரும்பும் தலைவன் கூற்றாக அமைந்த அம்மூவனார் பாடல் தலைவனது மனநிலையைப் பறை சாற்றுகின்றது. கடலினின்றும் திரண்ட முத்துகளை எடுத்துவந்து அவற்றைக் கரையின்கண் பகுத்துக் கொடுக்கும் அழகிய கானற்சோலைகளையுடைய பெருந்துறையில் வசிப்பவன் பரதவன்.

செருந்தி மலர்களைப் பலவாக அணிந்த பரதவனின் குறுமகள் சிறந்த பொருளை மரக்கலம் நிறையக் கொடுப்பினும் பெறுதற்கு அரியவள். எனவே நாம் வசிக்கும் நாட்டிலிருந்து பெயர்ந்து வந்து பரதவனோடு தங்கி உப்பளங்களில் உழுதும், ஆழ்கடலில் புணையுடன் புகுந்தும் அவனது விருப்பப்படி ஒழுகியும் அவனைப் பணிந்தும் சார்ந்தும் இருப்பின் அறத்தினை ஆய்ந்து உணர்ந்து ஒருவேளை அவனாகவே தனது மகளை மணம் செய்து தருவாளோ என்று தனது நெஞ்சிற்குச் சொல்லி நிற்கும் தலைவனை,

“.....அறம்தொரிந்து
நாமுறை தேளம் மருஉப்பெயர்ந்து அவனொடு
இருநீர்ச் சேர்ப்பின் உப்புடன் உழுதும்
பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்
படுத்தனம் பணிந்தனம் அடுத்தனம் இருப்பின்
தருகுவன் கொல்லோ தானே – விரிதிரைக்
கண்திரள் முத்தம் கொண்டு, ஞாங்கர்த்
தேனிமிர் அகன்கரைப் பகுக்கும்
கானலம் பெருந்துறைப் பரதவன் நமக்கே?°

என்னும் பாடற்பகுதியில் காணலாம்.

தலைவியை மணக்க விரும்பும் தலைவன் அவளது தந்தையிடம் தனது நற்பண்பு புலப்படுமாறு ஒழுகினால் தானே முன்வந்து பெண்ணைத் தருவான் என்றெண்ணி அதற்கான சூழலைத் தானே உருவாக்க முயலும் நிலையை இப்பாடலில் கண்டு மகிழலாம்.

பிற உயிர்களிடத்தில் அருளுணர்வு

கார்காலத்தில் தலைவன் வினைமுடிந்து மீண்டும் வரும் வழியில் சோலைகளில் தேனுண்ணும் வண்டுகள் தம் துணையொடு மகிழ்ந்திருக்கின்றன. தலைவனது தேரில் உள்ள மணிகளின் ஒலியால் அவை அஞ்சி மயங்குமென்று கருதி தேரின் மணிகளில் உள்ள நாக்குகளைக் கட்டி வைத்து ஓசையெழாமல் வருபவன் தலைவன் என்பதைத் தோழி தலைவிக்கு விளக்கி, வண்டுகளிடம் கூட இத்தகைய அருளுணர்வு கொண்ட தலைவன், தலைவி பிரிவாற்றாமல் வருந்தும் வகைப் பொறுத்திருக்கமாட்டான் என்று தேற்றுகிறாள்.

பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுன் பறவை பேதுறல் அஞ்சி
மணிநா ஆர்த்த மாண்வினைத் தேரன்

மற்றொரு பாடலில் தலைவன் கூற்றாக இத்தகைய செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது. தேரில் விரைந்து மீளும் தலைவன் தன் பாகனிடம் தாளகதியைப் போன்று சீராகத் தாவிச் செல்லும் குதிரைகளை விரைவுபடுத்தாமல் மெதுவாகத் தேரைச் செலுத்தும்படிக்கூறுகின்றான். ஏனென்றால் முற்றிய வாழைப்பூவின் மடல்கள் உதிர்ந்தபின் குவிந்த மொட்டைப் போல முறுக்குண்ட கொம்பினையுடைய ஆண்மானும் திரண்ட கால்களை

உடைய அழகிய பிணைமானும் அன்போடு புணர்ந்திருக்கும் முயக்கமானது தேரொலி கேட்டால் தடைபடும் என்று விளக்கக் காணலாம்.

வாஅப் பாணி வயங்குதொழிற் கலிமாத்
தாஅத் தாளிணை மெல்ல ஒதுங்க
இடிமறந்து ஏமதி வலவ குவிமுகை
வாழை வான்பூ ஊழுறுபு உதிர்ந்த
ஒழிகுலை அன்ன திரிமருப்பு ஏற்றொடு
கணைக்கால் அம்பிணைக் காமர் புணர்நிலை
கடுமான் தேரொலி கேட்பின்
நடுநாள் கூட்டம் ஆகலும் உண்டே.⁸

தலைவியோடு கூடியிருத்தலைத் தான் விரும்புதல் போல மற்ற உயிரினங்களின் அன்பான புணர்ச்சிக்கும் உரிய மதிப்பளித்தலை இப்பாடற் பகுதிகளில் காணலாம். கலைமானின் கொம்பிற்கு முற்றிய வாழைப்பூவின் மடலுதிர்ந்த காட்சியை உவமையாக்குதலைக் காணும் போது, சிறிய காட்சியைக் கூடச் சித்திரம் தீட்டினாற் போலக் கண் முன்னே கொணர்வது பழந்தமிழரின் சிந்தனை வளத்திற்கும், எதனையும் கூர்ந்து நோக்கி இரசித்து உள்வாங்கிக் கொள்ளும் திறத்திற்கும் சான்றாவதோடு சங்கப் பாடல்களின் தனித்தன்மையையும் உணர்த்துகின்றது.

புறநானூற்றுப் பாடலொன்றும் வேட்டைச் சமூகத்தைச் சார்ந்த தலைவி ஒருத்தியும் இங்ஙனம் உயிரிரக்கத்துடன் சிந்திப்பதை எடுத்துரைக்கின்றது. முன்றிலில் உள்ள பலாமரத்தில் முன்னைக் கொடியும் முசுண்டைக் கொடியும் படர்ந்து நிழலைச் செய்திருக்கின்ற பந்தரில் யானை வேட்டுவன் துயில் கொண்டிருக்கின்றான். வாயிலில் பிற மான்களைப் பிடிப்பதற்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள பார்வை மானோடு, கலைமான் ஒன்று வந்து கலந்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட தலைவி, தன் கணவன் எழுந்தால் தலைமாளை வீழ்த்திவிடுவான் என்று அஞ்சுவதோடு தான் நடந்து வரும் ஓசை கேட்டால் கலைமான் அஞ்சி ஓடிவிடுமென்பதால் பிணைமானினது புணர்ச்சி இன்பம் தடைபடுமே என்று அஞ்சியும் ஓரிடத்தில் ஒதுங்கி நின்றாள் என்பதை வீராவெளியனார் பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

முன்றில் முஞ்சையொடு முசுண்டை பிம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழல்
கைம்மான் வேட்டுவன் கனைதுயில் மடிந்தெனப்

பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்
தீர்தொழில் தனிக்கலை திளைத்து விளையாட
இன்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவன் எழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயின் தீர்தலு மஞ்சி யாவதும்
இல்வழங் காமையின்.....⁹

வேட்டையாடுதலையே குலத்தொழிலாகக் கொண்ட சமூகத்தில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்ற தலைவியிடம் கூட அருளுணர்வு மேலோங்கியிருப்பது இதன்கண் வெளிப்படுகின்றது.

தொகுப்புரை

பழந்தமிழர் வாழ்வியல் இயற்கையோடு இயைந்திருந்ததால் அவ்வியற்கையுடன் நல்ல புரிதலைக் கொண்டிருந்தனர். இயற்கையை அதன் போக்கில் இரசித்து மகிழ்ந்தனர். தாம் காணும் சிறிய காட்சிகளைக் கூட நன்கு ஊன்றிக் கவனித்து மனதில் பதிய வைத்திருந்தனர். அவற்றை விளக்கும்போதும் பொருத்தமான ஒப்புமை கூறிப் படம் பிடித்துக் காட்டினாற் போலவே விளக்கினர். தம்மைச் சார்ந்து வாழும் உயிர்களின் செயல்பாடுகளை நன்கு அறிந்திருந்தனர். பிறரது மனநிலையை, சூழலை உணர்ந்து செயலாற்றும் உளவியலைக் கொண்டிருந்தனர். இக்கட்டுரையில் அகநானூற்றில் அறியலாகும் தமிழர்தம் சிந்தனை மரபுகள் சில ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. சங்கப் பனுவல்கள் முழுவதும் தமிழர்தம் செம்மாந்த சிந்தனை மரபுகளுக்குச் சான்றாவனவாகும்.

சான்றெண் விளக்கம்

- 1.தொல்.பொருளியல்-227
- 2.அகம்.59:3-9
- 3.சீ.சி.நா.இ-180
- 4.அகம்.70:13-17
- 5.அகம்.158:7-18
- 6.அகம். 280:6-14
- 7.அகம்.4:10-12
- 8.அகம்.134:7-14
- 9.புறம் 320:1-9

துணைநூற்பட்டியல்

1. சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும் தொகுதி-2 மணிவாசகர் பதிப்பகம் 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-800108
2. சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும் தொகுதி-3 மணிவாசகர் பதிப்பகம் 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-800108
3. சீவக சிந்தாமணி-சுருக்கம் உரைக் குறிப்புகளுடன், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை.
4. புறநானூறு ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை விளக்கவுரையுடன் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை.

